

der vare blevne solgte, vare solgte med den ringere Beskatning. Dette Forhold burde og kunde man have løst, da man forberedte den Lov, der blev vedtagen sidste Foraar. Forandringen stete omtrent i Aarene 1855—56; naar man undersøger disse Aar, sætter dem i Forhold til Nutiden og især til forrige Aar, saa vil man finde en ganske mærkkelig Forsøgelse i Beskatningen. Mange Exempler ere blevne trykt omdeelte til det ærede Thing, og man kunde, havde jeg nær sagt, blive ved at opregne ligesaa mange saadanne, som der er Bygninger. Dette Forhold, siger jeg, burde dengang have været taget i Betragtning; havde man dengang taget al den Skat, som i 1855 hvilede paa Bygningerne, Fattiggiften iberegnet, og lagt den paa de samme Bygninger som en Gammeleskat, saa at denne Sum blev fra dragen Totalsummen, før man fordeelte den øvrige Deel af den Skat, der behøvedes, og havde man dernæst fordeelt denne Rest paa samtlige Eiendomme efter den dem paahvilende Matrikel, saa havde man rammet de udenbyses nye Bygninger paa en meget lempelig Maade, saa var en stor Deel af den Skat, som da var tilstede, kommen til at hæfte paa de indenbyses Skatteydere, der igunden ingen Skat ydede, eftersom de havde kjøbt deres Eiendom lavere i Henhold til Skatten, som hvilede paa dem. Dette gjorde man imidlertid ikke, men rettede lidt paa den paa Sundhedsvæsenets Begne givne uheldige Skattelov af 1857 og lod forøvrigt Forholdet blive staaende. Man rettede lidt, siger jeg, og det var Grundskatten, man rettede ved, men Værdien af Bygningerne blev dog med Hensyn til denne Skat staaende i et altsfor stort og farligt Forhold ligeoverfor Grunden. For den, der skal yde Skat, har Bygningen ikke sin Værdi efter det, den har kostet, eller det, hvortil den tages, men den har kun Værdi efter det, den kan indbringe. Bygningerne, siger jeg, have ikke den Værdi, hvortil de ere tagerede, og mindst i de udenbyses Qvarterer, thi vi kunne ikke skjule for os selv, at disse Taxationer i det Hele ere høie; det er en Ulykke, det er en Feil, men de ere i det Hele meget høie. Naar man siger: Lad de vedkommende Ciere bøde derfor, saa siger jeg: Det har jeg ikke Noget imod, men derfor

er den Kjendsgjerning ligesuldt tilstede, at naar man med en Slags Bevidsthed om, at den er for høi, bruger en saadan Taxation som Grundlag for en Skat, saa kommer man til at sætte Skattens Maalestof for høit. Saaledes er Tilfældet, og det er min Overbeviisning, at der lader sig rette derpaa endnu; det lader sig rette umiddelbart derved, at Ministeriet opgiver den efter min Overbeviisning urigtige Forholdsregel, som er tagen i 1857, hvorved Skattens Charakter for en Mængde Bygninger udenfor Byen er bleven forandret, idet de hidtildags vare betragtede som Sidebygninger og Vaghuusbygninger og, uden at have faaet nogen væsentlig forandret Beliggenhed, ere fra den Stund af indmatrikulerede som Fagadebygninger, altsaa til en høiere Beskatning. Det er ogsaa min Overtydning, at der kunde rettes paa dette Forhold, ved at den forøgede Skattebyrde ikke kom til at ramme endelig før efter Købet af visse Aar, at man lod den stige lempeligt, saa at der blev en Overgangstid til at udjævne de trykkende Forhold, som nu bestaae med Hensyn til Pantecreditoverne, og de kunde især hjælpes derved — det vilde være et afgjørende, og jeg troer, hvad Beskatningsvæsenet angaaer, i enhver Henseende et forstandigt Skridt — at man foretog det hele Beskatningsvæsen paany, at man kom tilbage til 1855 og lagde, som jeg allerede har nævnt, de daværende Skatter fast paa de vedkommende Bygninger og fordeelte Resten paany, der saa blev staaende som fast Skat. Man er jo i Diebliffet kommen derhen til, at Skatten, som nu er paalagt efter denne Maalestof, skal betragtes som fast, den skal ikke rokkes. Man er kommen over til et nyt Beskatningsmiddel, som ganske vist er hensigtsmæssigt, og som man ulykkeligvis for seent er kommen til — var man kommen til det tidligere, vilde man have undgaaet mange Ulemper — men selv med den Sikkerhed, det kan frembyde, troer jeg dog, at man skylder det Forhold, der her er bragt under Omtale, at tage det under en moden og snarlig Overveielse og foranledige en Undersøgelse, hvorpaa man saa hurtigt som muligt kan støtte en forstandig Dom derom. At der er Trang til en saadan Undersøgelse, og at man savner et Grundlag for en forstandig og rigtig